

# Anonüümseks muudetud versioon

Tõlge

C-297/24 - 1

Kohtuasi C-297/24 [Brosion]<sup>i</sup>

## Eelotsusetaotlus

**Saabumise kuupäev:**

26. aprill 2024

**Eelotsusetaotluse esitanud kohus:**

Cour de cassation (Luksemburgi kassatsioonikohus)

**Eelotsusetaotluse kuupäev:**

25. aprill 2024

**Kassaator:**

CY

**Vastustaja:**

Caisse pour l'avenir des enfants

[...]

**Järgmiste isikute vahel:**

CY, elukoht [Prantsusmaa],

**kassaator,**

[...]

*versus*

**CAISSE POUR L'AVENIR DES ENFANTS (LASTE TULEVIKU KASSA)**

[...]

<sup>i</sup> Käesoleval kohtuasjal on väljamõeldud nimi. See ei vasta ühegi menetlusosalise tegelikule nimele.

**vastustaja**

[...] Võttes arvesse vaidlustatud kohtuotsust, mille tegi 2. märtsil 2023 [...] Conseil supérieur de la sécurité sociale (kõrgem sotsiaalkindlustuskomisjon);

[...]

**Faktilised asjaolud**

Vaidlustatud kohtuotsuse kohaselt [...] võttis [laste tuleviku kassa] piirialatöötajalt CY-lt ära [...] peretoetuse, mida ta sai oma abikaasa lapse eest, kes oli sündinud eelnevast abielust, ning seda põhjendusel, et last ei saa enam pidada tema pereliikmeks sotsiaalkindlustusseadustiku (code de la sécurité sociale) artiklite 269 ja 270 alusel niisugusena, nagu neid artikleid on muudetud 23. juuli 2016. aasta seadusega, millega muudetakse muu hulgas sotsiaalkindlustusseadustikku.

Conseil arbitral de la sécurité sociale (sotsiaalkindlustuse lepituskomisjon) oli rahuldanud kassaatori kaebuse, millega ta palus talle peretoetust edasi maksta.

Kõrgem sotsiaalkindlustuskomisjon otsustas seda kohtuotsust ära muutes, et [laste tuleviku kassa] oli CY-lt põhjendatult peretoetuse ära võtnud.

**Kassatsioonkaebuse väited****Väidete kirjeldus**

**Esimene väide**, mille kohaselt „on rikutud, kui mitte valesti kohaldatud, kui mitte valesti tõlgendatud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 29. aprilli 2004. aasta määruse (EÜ) nr 883/2004 sotsiaalkindlustussüsteemide kooskõlastamise kohta artikli 1 punkti i ja artiklit 67, koostoimes määruse nr 492/2011 artikli 7 lõikega 2 ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu 29. aprilli 2004. aasta direktiivi 2004/38/EÜ, mis käsitleb Euroopa Liidu kodanike ja nende pereliikmete õigust liikuda ja elada vabalt liikmesriikide territooriumil ning millega muudetakse määrust (EMÜ) nr 1612/68 ja tunnistatakse kehtetuks direktiivid 64/221/EMÜ, 68/360/EMÜ, 72/194/EMÜ, 73/148/EMÜ, 75/34/EMÜ, 75/35/EMÜ, 90/364/EMÜ, 90/365/EMÜ ja 93/96/EMÜ, artikli 2 punktiga 2,

sellega, et vaidlustatud kohtuotsuses ei tõlgendatud laialt mõistet „piirialatöötaja mittebioloogilise lapse ülalpidamine“ niisugusena, nagu seda pidas silmas Euroopa Kohus oma 2. aprilli 2020. aasta kohtuotsuses Caisse pour l'avenir des enfants (piirialatöötaja abikaasa laps) (C-802/18, EU:C:2020:269),

ehkki ta oleks pidanud kohaldama seda laia tõlgendust ja määrama piirialatöötajale peretoetused tema abikaasa Clara lapse eest.“

**Teine väide**, [mis puudutab riigisisest õigust] [...]

**Kolmas väide**, mille kohaselt „on rikutud õigusnormi ning täpsemalt jäetud kohaldamata, kui mitte valesti tõlgendatud, kui mitte valesti kohaldatud direktiivi 2004/38/EÜ artikli 2 lõike 2 punkti c

*sellega, et kõrgem sotsiaalkindlustuskomisjon leidis, et kassaator ei pea oma abikaasa lapsi ülal, millega see komisjon jättis kõrvale direktiivi 2004/38/EÜ artikli 2 lõike 2 punktis c ette nähtud ülalpeetava lapse eelduse,*

*kuigi seda eeldust kohaldatakse kõikide alla 21aastaste laste suhtes“.*

**Neljäs väide**, mille kohaselt „on rikutud õigusnormi ning täpsemalt jäetud kohaldamata, kui mitte valesti tõlgendatud, kui mitte valesti kohaldatud 23. juuli 2016. aasta seadusega muudetud sotsiaalkindlustusseadustiku artikleid 269 ja 270 niisugusena, nagu neid tõlgendatakse, lähtudes Euroopa Kohtu 2. aprilli 2020. aasta kohtuotsusest *Caisse pour l'avenir des enfants* (piirialatöötaja abikaasa laps) (C-802/18, EU:C:2020:269),

*sellega, et kõrgem sotsiaalkindlustuskomisjon leidis, et kassaator ei pea oma abikaasa lapsi ülal ja et ta ei ole tõendanud, et ta panustab kõikidesse leibkonna kuludesse,*

*ehkki kassaator esitas suure hulga dokumente, mis tõendavad, et ta panustab lapse ülalpidamisse, mida apellatsioonikohus tuvastas ka ise, jättes samas CY taotluse rahuldamata“.*

**Viies väide**, [mis puudutab riigisisest õigust] [...], **kuues väide**, [mis puudutab riigisisest õigust] [...], **seitsmes väide**, [mis puudutab riigisisest õigust] [...] ning

**Kaheksas väide**, [mis puudutab riigisisest õigust] [...].

**Cour [de cassationi] (kassatsioonikohus) vastus**

**Eelnev Euroopa Liidu õiguse tõlgendamine**

Euroopa Liidu Kohus (edaspidi „Euroopa Kohus“) on otsustanud, et „ELTL artiklit 45 ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu 5. aprilli 2011. aasta määruse (EL) nr 492/2011 töötajate liikumisvabaduse kohta liidu piires artikli 7 lõiget 2 tuleb tõlgendada nii, et peretoetus, mis on seotud piirialatöötaja töötamisega liikmesriigis, kujutab endast sotsiaalset soodustust nende sätete tähenduses.

Euroopa Parlamendi ja nõukogu 29. aprilli 2004. aasta määruse (EÜ) nr 883/2004 sotsiaalkindlustussüsteemide kooskõlastamise kohta artikli 1 punkti i ja artiklit 67 koostoimes määruse nr 492/2011 artikli 7 lõikega 2 ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu 29. aprilli 2004. aasta direktiivi 2004/38/EÜ, mis käsitleb Euroopa Liidu kodanike ja nende pereliikmete õigust liikuda ja elada vabalt liikmesriikide territooriumil ning millega muudetakse määrust (EMÜ) nr 1612/68 ja tunnistatakse kehtetuks direktiivid 64/221/EMÜ, 68/360/EMÜ, 72/194/EMÜ, 73/148/EMÜ, 75/34/EMÜ, 75/35/EMÜ, 90/364/EMÜ, 90/365/EMÜ ja

93/96/EMÜ, artikli 2 punktiga 2 tuleb tõlgendada nii, et nendega on vastuolus liikmesriigi õigusnormid, mille kohaselt võivad piirialatöötajad saada peretoetust, mis on seotud nende töötamisega selles liikmesriigis, üksnes oma laste eest, kuid mitte abikaasa laste eest, kes nendest töötajatest ei põlvne, ent keda nad ülal peavad, samas kui kõigil selles liikmesriigis elavatel lastel on õigus seda toetust saada“ (2. aprilli 2020. aasta kohtuotsus Caisse pour l’avenir des enfants (piirialatöötaja abikaasa laps), C-802/18, EU:C:2020:269).

Euroopa Kohus on piirialatöötaja õiguse puhul saada peretoetust oma abikaasa lapse eest, kellega tal ei ole põlvnevussuhet, seadnud seega tingimuseks selle tõendamise, et ta vastab tingimusele, et ta peab seda last ülal.

Kuigi Euroopa Kohtu antud õiguslik vastus puudutab üksnes piirialatöötaja abikaasa last, tuleneb selle kohtuotsuse põhistusest, et sama lahendus on kohaldatav piirialatöötaja registreeritud elukaaslase lapse suhtes, kellega sellel piirialatöötajal ei ole põlvnevussuhet (2. aprilli 2020. aasta kohtuotsus Caisse pour l’avenir des enfants (piirialatöötaja abikaasa laps), C-802/18, EU:C:2020:269, punktid 51 ja 52).

Seda kriteeriumi kohaldades tegi apellatsioonikohus oma peretoetuse äravõtmise otsuse põhjendamiseks järgmist:

- otsustas vaikumisi, kuid kindlalt, et tõendid abielu kohta piirialatöötaja ja lapse ema vahel ning piirialatöötaja, tema abikaasa ja lapse ühise elukoha kohta ei eraldi ega koos ei tõenda, et tingimus on täidetud;
- leidis, et mõlemal bioloogilisel vanemal on vahendid selleks, et lapse ülalpidamisse panustada, ja et nad panustavadki, sest ema tegeleb kutsetegevusega ja isa maksab elatist 150 eurot kuus, ning järeldas sellest, et „lapse ülalpidamise kulusid kannavad bioloogilised vanemad“;
- otsustas, et see, kui tõendatakse leibkonna kuludeks kvalifitseeritavaid kulusid (veearved, Engiega liitumine, kinnisvaralaenu kuumaksed), lapse huvides kulutatud summasid (lapse telefoni kuarve, mobiiltelefoni ost, psühholoogiline hoolitsemine lapse eest) ja muid asjaolusid (sõnumivahetused, pingeline suhe bioloogilise isaga, hea läbisaamine piirialatöötaja ja lapse vahel), ei tõenda, et CY peab ülal, sest ei ole tõendatud, et need summad kandis eranditult piirialatöötaja, ja tegemist oli üksnes juhuslike summadega, mis kujutasid endast täiendust, „eriti arvestades eespool kirjeldatud objektiivseid asjaolusid, mille kohaselt kannavad lapse ülalpidamise kulusid tema bioloogilised vanemad“.

Mõistet „ülal pidama“ kasutas Euroopa Kohus kohe alguses, et otsustada, et piirialatöötaja võib saada riigi toetust sotsiaalse soodustusena, käsitletaval juhul rahalist abi kõrgharidusõpinguteks omaenese lapse eest, kui ta peab seda last endiselt ülal (26. veebruari 1992. aasta kohtuotsus Bemini, C-3/90, ECLI:EU:C:1992:89, punktid 25 ja 29; 8. juuni 1999. aasta kohtuotsus Meeusen, C-337/97, ECLI:EU:C:1999:284, punkt 19; 14. juuni 2012. aasta kohtuotsus

Euroopa Komisjon vs. Madalmaad, C-542/09, ECLI:EU:C:2012:346, punkt 35, ning 20. juuni 2013. aasta kohtuotsus Guirsch, C-20/12, ECLI:EU:C:2013:411, punkt 39), ilma et nendes kohtuotsustes oleks seda mõistet määratletud.

Seejärel täpsustas Euroopa Kohus – ikka sotsiaalse soodustuse raames, milleks on abi kõrgharidusõpinguteks, kuid seoses lapsega, kellel ei ole piirialatöötajaga põlvnevussuhet, – mõistet „ülal pidama“, märkides kõigepealt, et see „ei tähenda õigust ülalpidamisele“ (15. detsembri 2016. aasta kohtuotsus Despeme jt, C-401/15–C-403/15, EU:C:2016:955, punkt 58), ning lisas siis, et „ülalpeetava pereliikme staatus tuleneb faktilisest olukorrast. Tegemist on sellise pereliikmega, kelle toetuse tagab töötaja, ilma et oleks vaja kindlaks teha toetuse vajamise põhjusi ega hinnata, kas asjaomane isik suudaks tasustatud tegevusega end ise ülal pidada“ (punktid 58 ja 59). Ta järeldas sellest, et „ülalpeetava pereliikme staatus tuleneb faktilisest olukorrast, mille hindamine on liikmesriigi ja vajaduse korral liikmesriigi kohtute ülesanne. Piirialatöötaja ülalpeetava pereliikme staatus võib seega juhul, kui see puudutab töötaja abikaasa või [registreeritud] elukaaslase lapse olukorda, tuleneda objektiivsetest asjaoludest, nagu töötaja ja üliõpilase ühine elukoht, ilma et oleks vaja kindlaks teha põhjused, miks piirialatöötaja üliõpilase ülalpidamises osaleb, või arvutada välja osalemise täpne ulatus“ (ibidem, punkt 60).

Seejärel on Euroopa Kohus „ülalpidamise“ kriteeriumi kohaldanud küsimuse suhtes, kas piirialatöötaja võib saada peretoetust lapse eest, kellega tal ei ole põlvnevussuhet, märkides oma kohtulahendi põhjendustes, et „piirialatöötaja lapseks, kes võib kaudselt saada viimati nimetatud sättes mainitud sotsiaalseid soodustusi, tuleb pidada mitte üksnes last, kes sellest töötajast põlvneb, vaid ka töötaja abikaasa või registreeritud elukaaslase last, kui töötaja peab seda last ülal. Euroopa Kohtu seisukoha järgi tuleneb viimati nimetatud nõue faktilisest olukorrast, mida peab hindama haldusasutus ja vajaduse korral liikmesriigi kohtud asjaomase isiku esitatud tõendite alusel, ilma et oleks vaja kindlaks teha ülalpidamises osalemise põhjused või arvutada välja osalemise täpne ulatus“ (eespool viidatud 2. aprilli 2020. aasta kohtuotsus, punkt 50). Euroopa Kohus täpsustas tegelikult, „et lapse bioloogiline isa ei maksa lapse emale elatist. Seega näib, et FV, kes on HY ema abikaasa, peab seda last ülal, ent seda tuleb eelotsusetaotluse esitanud kohtul kontrollida“ (2. aprilli 2020. aasta kohtuotsus Caisse pour l'avenir des enfants (piirialatöötaja abikaasa laps), C-802/18, EU:C:2020:269, punkt 52).

Euroopa Kohus on veel leidnud, et „mõiste piirialatöötaja „pereliige“, kes võib määruse nr 492/2011 artikli 7 lõike 2 alusel kaudselt tugineda võrdsele kohtlemisele, vastab mõistele „pereliige“ direktiivi 2004/38 artikli 2 punkti 2 tähenduses, mis hõlmab abikaasat või partnerit, kellega liidu kodanik on sõlminud registreeritud kooselu, alanejaid lähisugulasi, kes on alla 21aastased, või ülalpeetavad, ning abikaasa või partneri alanejaid sugulasi. Siinkohal võttis Euroopa Kohus arvesse eelkõige direktiivi 2014/54 põhjendust 1, artiklit 1 ning artikli 2 lõiget 2“ (2. aprilli 2020. aasta kohtuotsus Caisse pour l'avenir des enfants (piirialatöötaja abikaasa laps), C-802/18, EU:C:2020:269, punkt 51).

Cour de cassation (kassatsioonikohus) järeltab kõigepealt nendest arutluskäikudest, et täpsustus, et mõiste „*ülal pidama*“ tuleneb faktilisest olukorrast, ei tähenda, et tegemist oleks puhtalt faktilise mõistega, mida Euroopa Kohus ja Cour de cassation (kassatsioonikohus) ei kontrolli, vaid et selle sõnastuse eesmärk on rõhutada, et seda mõistet hinnatakse väljaspool lapse igasugust õigust ülalpidamisele, nagu on sõnaselgelt märgitud 15. detsembril 2016. aasta kohtuotsuses *Despeme jt*, C-401/15–C-403/15 EU:C:2016:955 (punkt 58).

Seejärel järeltab Cour de cassation (kassatsioonikohus) eelnevast, et mõiste „*ülal pidama*“ sotsiaalsete soodustuste saamist käsitleva regulatsiooni raames kujutab endast Euroopa Liidu õiguse autonoomset mõistet, mida tuleb kohaldada ja tõlgendada ühetaoliselt.

Niisugune ühetaoline tõlgendamine ei ole aga praegu tagatud, lähtudes küsimustest, mis arutelu käigus kerkivad.

Sellega seoses peab Cour de cassation (kassatsioonikohus) ka vastama küsimusele, missuguse ulatusega on näide, mis on toodud 15. detsembril 2016. aasta kohtuotsuses *Depesme jt* (C-401/15–C-403/15, EU:C:2016:955, punkt 60) „*[objektiivsete asjaolude kohta], nagu töötaja ja üliõpilase ühine elukoht*“, mis puudutab esiteks küsimust, kas seda on mainitud lihtsalt näitena või vastupidi tingimusena, millisel juhul tekib küsimus, kas tegemist on piisava tingimuse või vajaliku tingimusega, ning teiseks küsimust, kas ühise elukoha rahastamise viis on oluline selles mõttes, et tuleb selgitada välja, kas piirialatöötaja panustab osaliselt või täielikult sellesse rahastamisse.

Lapse nende vajaduste osas, mida tuleb arvesse võtta ja mida piirialatöötaja rahuldab, peab Cour de cassation (kassatsioonikohus) vastama küsimusele, kas arvesse peavad tulema ainult lapse toidu- ja elementaarsed elulised vajadused (toit, rõivad, eluase, haridus jms) või üldiselt kõik ükskõik missugused kultused, sh vaba aja veetmise või lihtsalt mugavusega seotud kulutused (mobiiltelefon, restoranid, juhiluba jne) või isegi ekstravagantsed, toredus- või luksuskulutused (korrapärane elektroonikaseadmete ost, puhkused kauges maades jms), mis on mõeldud selleks, et tagada teatav elatustase.

Mis puudutab viisi, kuidas piirialatöötaja last ülal peab, siis Cour de cassationil (kassatsioonikohus) on tekkinud küsimus, kas piirialatöötaja panus lapse ülalpidamisse peab esinema otse lapsele tehtavate rahaliste maksete vormis või võib see esineda lapse huvides tehtavate kulutuste vormis. Seejuures tekib küsimus, kas kulutus peab olema tehtud – nagu näib olevat väidetud *Parquet générali* (peaprokuratuur) järeldestes – konkreetselt ja isegi eranditult lapse huvides või arvesse tulevad kulutused, mis on tehtud kitsama perekonna üldistes huvides (kinnisvaralaenu kuumaksed, üür, ühiselt kasutatava varustuse ost jms). Konkreetse viisi osas tekib ka küsimus, kas kulutused, mille piirialatöötaja teeb lapse ülalpidamiseks, peavad olema tehtud teatava korrapärasuse või perioodilisusega (kinnisvaralaen, üür, elektri- ja küttekulud, telefoniarved jms) või

tuleb kõne alla ka üksikkulutuste (juhuslikud rõivaste ostud jms) arvessevõtmine. Lõpuks – võttes teadmiseks, mida Euroopa Kohus on täpsustanud, st et faktilise olukorra hindamisel ei ole vaja kindlaks teha põhjused, miks piirialatöötaja üliõpilase ülalpidamises osaleb, või arvutada välja osalemise täpset ulatust (15. detsembri 2016. aasta kohtuotsus Despeme jt, C-401/15–C-403/15, EU:C:2016:955, punkt 60, ning 2. aprilli 2020. aasta kohtuotsus Caisse pour l'avenir des enfants (piirialatöötaja abikaasa laps), C-802/18 EU:C:2020:269, punkt 50) –, tekib Cour de cassationil (kassatsioonikohus) küsimus, kas arvesse tuleb võtta ükskõik kui väikest panustamist võib peab see olema teataval märkimisväärsel tasemel ja sel viimasel juhul, kas seda kriteeriumi tuleb hinnata, võttes arvesse lapse vajadusi või piiriala töötaja majanduslikku olukorda.

Küsimusi võib tekitada ka vahendite päritolu, sest teatavatel juhtudel on piirialatöötajal oma abikaasa või registreeritud elukaaslasega, kes on lapse vanem, ühine pangakonto, mida on kasutatud nende kulutuste tegemiseks, millele on kohtumenetluses tuginetud selle tõendamiseks, et lapse „ülalpidamise“ tingimus on täidetud, kuid raha sellele kontole ei tule ainult temalt ja ta ei tõenda, mil määral tuleb raha sellele kontole temalt – millisel juhul tekib küsimus, kas panus lapse vajadustesse pärineb piirialatöötajalt.

Cour de cassationil (kassatsioonikohus) on tekkinud veel küsimus, millise ulatusega on täpsustus, mille Euroopa Kohus on teinud 15. detsembri 2016. aasta kohtuotsuses Despeme jt, C-401/15–C-403/15, EU:C:2016:955, punkt 62), juhtides tähelepanu, et „*liidu seadusandja leiab, et eeldatavasti on lapsed igal juhul kuni 21aastaseks saamiseni ülalpeetavad*“, sest on vaja teada, kas iga alla 21aastast last tuleb ainuüksi selle vanusetingimuse tõttu või kombineerituna muude teguritega pidada lapseks, kelle vajadusi on piirialatöötaja rahuldanud.

Seejärel tuleb vastata küsimusele, mis puudutab vanemate panustamist lapse vajadustesse. Neil on seaduse kohaselt lapse ülalpidamise kohustus – vastupidi piirialatöötajale, kellel niisugust kohustust ei ole. Piirialatöötaja puhul tuleb seoses lapse „ülalpidamise“ kriteeriumiga vastupidi hinnata faktilisi asjaolusid. Tekib seega küsimus, kas piirialatöötaja panustamise välistamiseks piisab vanemate ülalpidamiskohustuse olemasolu ja ulatuse tuvastamisest või on lisaks tarvis veenduda, et vanemate ülalpidamiskohustus on kindlaks määratud sobivas summas ja nad täidavad tõesti oma ülalpidamiskohustust, mistõttu piirialatöötaja täiendav panus ei ole vajalik. Kui niisugust abi tegelikult ei maksta, tekib küsimus, kas on vaja kontrollida, kas piirialatöötaja abikaasa või registreeritud elukaaslane vähemalt püüdis võtta sundtäitmismeetmeid ja kas lõpuks korvab piirialatöötaja panus ühe vanema tegematajätmise. Seoses selle ülalpidamisabi ja küsimusega, kas selle summa on määratud kindlaks sobival tasemel, võib mõju avaldada kindlaks määramine kohtu poolt või lepinguga. Need aspektid võivad olla seotud eespool mainitud küsimusega, milliseid kulutusi lapsele tuleb arvesse võtta. Kui arvesse tulevad üksnes kulutused lapse ülalpidamiseks ja tema peamiseks elulisteks vajadusteks, katab vanemate ülalpidamiskohustus põhimõtteliselt need vajadused, mistõttu ei ole niisuguste vajaduste rahuldamiseks tarvis piirialatöötaja täiendavat või lisapanust.

Seoses suhetega, mis lapsel on oma teise vanemaga, tuleb veel vastata küsimusele, kas asjakohane on analüüsida korda, mille kohaselt elab laps vaheldumisi oma ühe ja teise vanema juures, sest ulatusliku suhtlus- ja majutusõiguse või jagatud elukoha tõttu võib teisel vanemal olla põhimõtteliselt tarvis täita oma ülalpidamiskohustusi suuremal määral mitterahaliselt, mistõttu on võimalik vajadus, et lapse vajadusi rahuldab piirialatöötaja, väiksem.

Kõiki neid küsimusi tuleb põhimõtteliselt analüüsida, lähtudes töötajate vaba liikumist käsitlevate õigusnormide laia tõlgendamise põhimõttest (15. detsembri 2016. aasta kohtuotsus Despeme jt, C-401/15–C-403/15, EU:C:2016:955, punkt 58) ja seega niisuguse laia tõlgendamise võimalikest piiridest.

Nende kaalutluste tõttu esitab Cour de cassation (kassatsioonikohus) Euroopa Kohtule enne menetluse jätkamist käesoleva kohtuotsuse resolutsioonis toodud eelotsuse küsimused Euroopa Liidu õiguse ulatuse kohta.

## ESITATUD PÕHJENDUSTEST LÄHTUDES

### Cour de cassation (kassatsioonikohus)

[...] [esitab] Euroopa Liidu Kohtule järgmised küsimused:

1a. Kas mõistet „[last] ülal pidama“, millest tuleneb pereliikme staatus Euroopa Liidu õigusnormide tähenduses ja niisugusena, nagu see tuleneb Euroopa Kohtu praktikast töötajate vaba liikumise raames ja küsimuses, kas piirialatöötajal on õigus saada seoses liikmesriigis töötamisega sotsiaalne soodustus tema abikaasa või registreeritud elukaaslase lapse eest, kellega tal ei ole põlvnevussuhet, tuleb üksi või koostoimes põhimõttega, mille kohaselt tõlgendatakse töötajate vaba liikumise tagavaid õigusnorme laialt, tõlgendada nii, et see ülalpidamine esineb ja annab õiguse saada sotsiaalset soodustust

- ainuüksi tänu abielule või registreeritud kooselule piirialatöötaja ja lapse vanema vahel;
- ainuüksi tänu piirialatöötaja ja lapse ühisele elukohale;
- ainuüksi tänu sellele, et piirialatöötaja kannab üldiselt ükskõik missuguse kulutuse lapse huvides, kuigi
  - see katab muid vajadusi kui põhilised elulised või ülalpidamisvajadused;
  - see tehti kolmandale isikule ja laps saab sellest kasu ainult kaudselt;
  - see on tehtud eranditult või konkreetselt lapse huvides, kuid toob kasu kogu leibkonnale;
  - see on ainult juhuslik;
  - see jääb alla vanemate panuse;



- see on lapse vajadusi arvestades üksnes tähtsusetu;
- ainuüksi tänu sellele, et kulutused tehakse piirialatöötaja ja tema abikaasa või registreeritud elukaaslase (kes on lapse vanem) ühiselt kontolt, võtmata arvesse seal olevate vahendite päritolu;
- ainuüksi tänu sellele, et laps on alla 21aastane?

1b. Kas juhul, kui vastus esimesele küsimusele on eitav, tuleb mõistet „*ülal pidama*“ tõlgendada nii, et see ülalpidamine esineb ja annab seega õiguse saada sotsiaalset soodustust, kui kaks või enam nendest asjaoludest on tuvastatud?

2. Kas mõistet „*[last] ülal pidama*“, millest tuleneb pereliikme staatus Euroopa Liidu õigusnormide tähenduses ja niisugusena, nagu see tuleneb Euroopa Kohtu praktikast töötajate vaba liikumise raames ja küsimuses, kas piirialatöötajal on õigus saada seoses liikmesriigis töötamisega sotsiaalne soodustus tema abikaasa või registreeritud elukaaslase lapse eest, kellega tal ei ole põlvnevussuhet, tuleb üksi või koostoimes põhimõttega, mille kohaselt tõlgendatakse töötajate vaba liikumise tagavaid õigusnorme laialt, tõlgendada nii, et seda ülalpidamist ei esine ja seega on õigus saada sotsiaalset soodustust välistatud

- ainuüksi seetõttu, et lapse vanematel on ülalpidamiskohustus, olenemata
  - sellest, kas elatisenõue on kindlaks määratud kohtu poolt või lepinguga;
  - sellest, millises summas see elatisenõue on kindlaks määratud;
  - sellest, kas elatist maksma kohustatud isik maksab tõesti seda elatist;
  - sellest, kas piiriala töötaja panus korvab lapse ühe vanema tegematajätmise;
- ainuüksi seetõttu, et laps viibib suhtlus- ja majutusõiguse kasutamise või vahelduva elukoha või muu korra raames perioodiliselt teise vanema juures?

peatab menetluse kuni Euroopa Liidu Kohtu otsuse tegemiseni;

[...]